

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Cătălin Scutelnic, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2020, în cauza penală prindu-l pe

Cocorin Dmitri XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX

Termenul examinării cauzei:

1. instanța de fond: 19.04.2018-07.11.2019 ;

2. instanța de apel: 10.01.2020-03.03.2020

3. instanța de recurs: 31.07.2020-23.12.2020.

a c o n s t a t a t

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 07 noiembrie 2019, Cocorin Dmitri a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) și art. 287 alin. (3) Cod penal, în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilite lui Cocorin Dmitri, pe un termen de probațiune de 5 ani, termen în care ultimul a fost obligat să urmeze programe probaționale sau programe speciale pentru reducerea comportamentului violent și de tratament de alcoolism/narcomanie.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Cocorin Dmitri, la data 24 iunie 2017, aproximativ la ora 15:00, acționând în mod intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor, aflându-se în curtea blocului locativ din str. Alecu Russo nr. 18/1, mun. Chișinău, a inițiat un conflict cu Murchina Elena, cu care întreținea relații de concubinaj, având în comun un copil minor, și, în mod intenționat, i-a aplicat ultimei o lovitură cu pumnul peste

față, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2133/D din 31 octombrie 2017, fractura oblică a coroanei dintelui unu pe maxilară pe dreapta, cu edem al țesuturilor moi și echimoză la nivelul mucoasei buzei superioare și gingia alveolară, excoriație la nivelul mucoasei buzei inferioare, ce au condiționat dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare ușoară.

Prin acțiunile sale intenționate, Cocorin Dmitri a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal, violența în familie, după indicii calificativi - acțiune intenționată comisă de un membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a sănătății.

Tot Cocorin Dmitri, la data 30 septembrie 2017, aproximativ la ora 10:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în curtea blocului locativ amplasat pe str. Alecu Russo 55/5, mun. Chișinău, acționând intenționat, încălcând grosolan ordinea publică, însoțită de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, manifestând o obrăznicie deosebită, fără careva motiv, fiind înarmat cu un cuțit și un topor de bucătărie, a acostat-o pe sora sa, Golubeva Iulia și pe Josanu Valentina, acestea reușind să fugă, iar Cocorin Dmitri continuând să strige cu cuvinte necenzurate către persoanele care treceau prin preajmă și să-i amenințe cu aplicarea violenței.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Cocorin Dmitri a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal, huliganism, după indicii calificativi - acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni săvârșite cu încercarea aplicării obiectelor vătămarea integrității corporale sau sănătății.

3. Nefiind de acord cu sentința menționată, procurorul a atacat-o cu apel, în care a solicitat casarea acesteia din motivul blândeții pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care, al recunoaște vinovat pe Cocorin Dmitri de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an în penitenciar de tip semiînchis; al recunoaște vinovat pe Cocorin Dmitri de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 Cod penal, a-i stabili pedeapsa definitivă lui Cocorin Dmitri sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni în penitenciar de tip semiînchis, cu computarea termenului aflării în stare de rețineră, în perioada 30.09.2017 - 20.12.2017.

Conform art. 85 Cod penal, a adăuga în întregime la pedeapsa stabilită, partea neexecutată a pedepsei dispuse prin sentința judecătorului Judecătoriei Chișinău,

sediul Ciocana din 31.10.2017, cu stabilirea unei pedepse definitive lui Cocorin Dmitri sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni în penitenciar de tip semiînchis, cu computarea termenului aflării în stare de reținere, arest preventiv și arest la domiciliu, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an și 21 zile, până la 15 noiembrie 2020. Obligarea inculpatului Cocorin Dmitri la compensarea cheltuielilor judiciare în sumă de 3078 lei.

În susținerea apelului declarat, procurorul a indicat că instanța a emis o sentință contrară prevederilor art. 61, 75 și 85 Cod penal, astfel încât nu a fost aplicată o pedeapsă rezonabilă, capabilă să asigure cu certitudine scopul legii penale în restabilirea echității sociale, corectării condamnatului și prevenției săvârșirii noilor infracțiuni, fiind concomitent omisă cumularea pedepsei complementare active dispuse în privința inculpatului prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 31 octombrie 2017.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2020, apelul declarat de către procuror, a fost respins ca neîntemeiat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a reținut ca fiind obiectivă și întemeiată sentința primei instanțe prin care Cocorin Dmitri a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) și art. 287 alin. (3) Cod penal, vinovăția acestuia fiind dovedită prin cumulul de probe analizat plenar prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, menționând că materialele dosarului și în special probele cercetate în ședință de judecată, permit cu certitudine a constata că în speță, sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

Dat fiind faptul că sentința primei instanța a fost contestată numai în partea stabilirii pedepsei, iar în latura încadrării juridice a faptei și vinovăției, nu au fost înaintate careva obiecții, Colegiul penal a respins în totalitate cerințele procurorului formulate în acest sens, motivându-și poziția după cum urmează.

Colegiul penal a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La stabilirea și individualizarea pedepsei în temeiul art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de fond a reținut faptul că Cocorin Dmitri a fost anterior condamnat, în mod repetat a fost atras la răspundere contravențională, nu a recunoscut vina, de cele comise nu regretă, nu este oficial angajat în câmpul muncii, nu are o ocupație socio

utilă, are un copil minori la întreținere, astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind corect aplicat în speță față de Cocorin Dmitri a unei pedepse penale sub formă de închisoare pe un termen de 1 an pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal și a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, ar fi echitabilă și justificată de circumstanțele cauzei și ar realiza scopul de corectare și reeducare a inculpatului, de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

La fel, instanța de apel a conchis că, instanța de fond întemeiat a considerat oportună aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, în vederea suspendării condiționate a pedepsei aplicate inculpatului, pe o perioadă de probațiune de 5 ani, cu obligarea acestuia de a urma programe probaționale sau programe speciale pentru reducerea comportamentului violent și tratament de alcoolism/narcomanie.

Cu referire la solicitarea acuzării privitor la aplicarea în privința lui Cocorin Dmitri a unei pedepse mai aspre, pe motiv că inculpatul anterior a mai comis infracțiuni, Colegiul penal a relatat că soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, iar pedeapsa aplicată va duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul acestuia pe viitor.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea acesteia în partea pedepsei numite inculpatului și dispunerea rejudecării cauzei penale în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar declarat, procurorul menționează că, instanța de apel în mod eronat a interpretat și aplicat prevederile art. 75 Cod penal, iar la alegerea și numierea pedepsei inculpatului, nu a ținut cont de circumstanțele prezentei cauze penale și consecințele survenite. În special, instanța de apel nu a ținut cont de coraportul circumstanțelor atenuante care lipsesc la caz și cele agravante stabilite, precum și de faptul că pedeapsă redusă până la minimul prevăzut de sancțiune se consideră echitabilă atunci când s-au constatat un cumul de circumstanțe atenuante din cele atenunate din cele enumerate la art. 76 Cod penal.

Totodată, recurentul a indicat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate invocate de către procuror în apel, de unde rezultă că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea acesteia contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, din care considerente urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel.

În drept, recursul este întemeiat în baza prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

La cazul dedus judecății, procurorul invocă ca temeiuri de casare a hotărârii instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale, nefiind de acord cu aplicarea pedepsei reale cu închisoare, în privința inculpatului, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate.

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 201¹ alin. (1) lit. a) și art. 287 alin. (3) Cod penal.

Astfel, instanța de recurs ordinar susține că, pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și

prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La caz, Colegiul penal constată că, aplicarea față de Cocorin Dmitri a unei pedepse penale sub formă de închisoare pe un termen de 1 an pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal și a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, este justificată de circumstanțele cauzei.

Așadar, în concluzie Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a stabilit pedeapsa inculpatului, conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei art. 75 alin. (1) Cod penal.

Subsecvent, Colegiul penal menționează că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Mai mult decât atât, după cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la pronunțarea deciziei recurate, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Astfel, împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de către recurent, că hotărârea

atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Cătălin Scutelnic, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2020, în cauza penală în privința lui *Cocorin Dmitri XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *21 ianuarie 2021*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan